

Měnová reforma 1953

Adam:

„ A zasáhla vás nějak měnová reforma?“

Pamětník-pan Kraus:

„ Jo, vesele. Byl jsem na vojně v Bratislavě na cvičných střelbách. A najednou oznámili měnovou reformu. Den předtím říkal Zápotonda, že nebude nic a my jsme, ale věděli, že bude, protože jeden kluk vod nás měl maminku ve státní tiskárně cenin a ta byla vodvelena někam na Slovensko, kde měli pobočku a tam tiskli nový peníze. Takže my jsme vod toho kluka věděli, že maminka jela někam na přísně tajný posláním, byla tiskařka a tiskla peníze. Tak jsme to tušili. No nejlepší bylo, když se to vyhlásilo, tak jsme vlastně zjistili, že nemáme žádný peníze, že jo. A v Bratislavě v tu ránu všechny ty bary a vinárny, to čepovalo zadarmo... Věděly, že ty peníze, který by si vydály, tak druhej den z nich stejně nic nebude, takže točily zadarmo, limonády a tyhle věci...

„A pamatuju si tam na jednu krásnou vzpomínku, nevím, jestli vám to mohu říct. Ve středu Bratislavy je takový náměstíčko, tomu říkali Manderlák, to byl v tý době jako mrakodrap, nejvyšší budova v Bratislavě, měla asi sedm pater. Na náměstíčku byla parková úprava, trávniček, a tam klečely vedle sebe dvě dívky. Jedna stará, to byla máma a jedna mladá, to byla dcera, mlátily hlavama vo zem. „My tolko robily, abychom si vydělaly, a teď o vše přijdem...“ To nebyly dámy, že jo. **To byly kněžky lásky a vobě mlátily tou hlavou a hrozně nahlas bědovaly, co to bylo za práci ty peníze vydělat...**“



MĚNOVÁ REFORMA

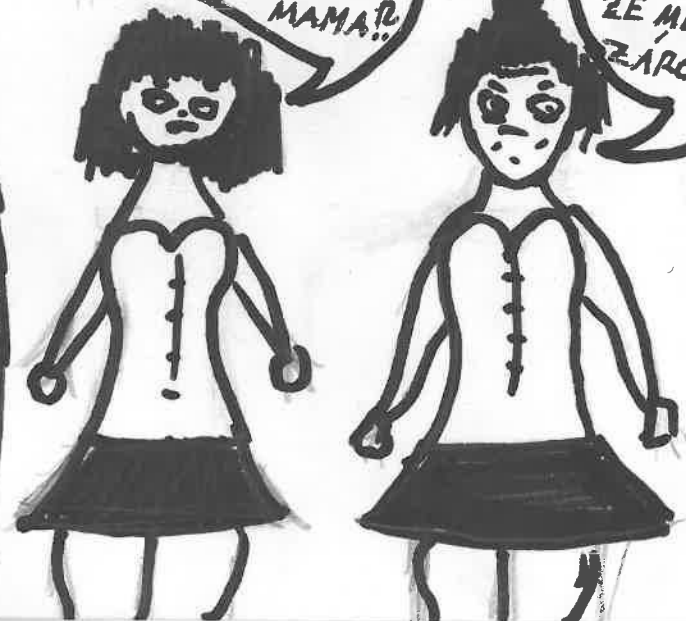
PODLE PŘEDLOHY V
ROZHOVORU S PANEM
KRAUSEM

Na Slovensku



CO SME SI
TO DALI PRÁCE
NA TIE PENIAŽE
MAMA!?

CO SME TO
KOMU UROBILI,
ZE MENIA NAŠE
ZAROBKY!?



ZAČO SI TO
ZASLUŽIME?!

... ASI VIEM
PREČO.

